VI. évfolyam. Szeged, 1883. szerda, szeptember 26 án. 219 szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR szétküldéssel helyben vagy vidékre:
Egész évre . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL: iskola-utcza, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számit.

SZERKESZTŐI IRODA: iskola utcza, Dáni-ház, 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak ismért kéztől fogadtatnak el.

Pártszervezkedés a megyei választásokra.

Szeged, szeptember 25.

A megyei tisztujitások közeledtével itt-amott szervezkedik az ellenzék is. Mert a kormánypárt, az mindenütt szervezkedik. Az nem kicsinyli a municzipiumok választásainál kinálkozó győzelmet sem, tudván, hogy abból ered a nagyobb, a teljes siker. A megyei választásoknál történik meg a politikai pártok mérkőzése, ahogy azoknál tömörülnek a különféle politikai elveket képviselő pártok, olyan lesz a föllépésük és sulyuk majdan az országos képviselő választásoknál is.

Szeretnénk, ha a függetlenségi párt minden megyében fölismerné ennek a horderejét és ahhoz képest összegyüjtené erőit és hiveit, már most, a megyei restaurációk előtt. Két nagy előnye van ennek. Egyik az, hogy, mint mondottuk, a municzipális választások eredménye irányadó lesz az országos választásokra nézve, a másik az, hogy a megyei tisztikarokba is oly egyének jutnak be a független érzelmü polgárság bizalmából, kik ennek a polgárságnak érdekeiért minden körülmények között harczra szállnak.

Mert valóságos harcz folyik e fölött sok megyében. Ott, ahol a kormánypárt egyes klikkjei beviszik a maguk jelöltjeit a tisztikarba, ott a főispán lesz urrá a megyén minden irányban. Ő mozgatja a megye kolumnális tisztviselőit, mint atéle pionokat jobbra, balra és az ő szolgálatában állanak mindazok a hivatalnokok, kik a választási küzdelmet ezer módon befolyásolhatják.

Viszont sokkalta egészségesebb állapotok uralkodnak ott, ahol a megye tisztviselőit maga a független polgárság választja, hatalmas pártot alkotva ugy a politikai, mint a municzipális választásoknál. A hozzánk legközelebb eső megyében meg van rá a példa, miként lehet félrevezetni a polgárságot az opportunuskodással. Mióta vizeket szabályoznak és töltéseket épitenek Csongrádmegyében, mióta a kormány régi mulasztásait helyreütni igyekszik ezen a szerencsétlen vidéken, azóta megvesztegették a politikai függetlenséget is és az a klikk ad állást a hivatalnokoknak, mely végelemzésben kész szolgája a kormánynak.

Egyetlen egy város maradt hü e megyében politikai elveihez a gátépités után. Szentes városa ez, melyet nem lehetett megvenni az érdek-politikának. Becsületére válik ez annak a nemes városnak és derék, elvhü polgárainak. De meg van ennek az erénynek a maga természetes oka. Abban rejlik a titka Szentes elvhüségének, hogy ott a polgárok nem adták ki kezükből a közügyek intézését, sem a város, sem a megye dolgait illetőleg. Csongrádmegye tisztviselői közül azokat, kik hivei pártunknak, vagy akik legalább nem szolgálnak a kormányhatalomnak, mind Szentes városának a bizottsági tagjai választották. Holott a megyétől nem rég elszakadt H.-M.-Vásárhely és a többi választó kerületek a politikai küzdelemben is meghajoltak az opportunitásnak, a kormánynyal szavazó numerusokat küldvén az országgyülésbe.

Aztán van egy másik példa is. A minap Nagyváradon járt a miniszterelnök és ez alkalommal a tisztelete rendezett banketten megjelentek a függetlenségi párt egyes tagjai is, sőt azok egyike annyira megfeledkezett magáról, hogy pohárköszöntővel hódolt meg a kormányelnöknek. Ezt az ildomtalanságot, vagy bátran mondhatjuk, hitszegést esetleg a biharmegyei párt bánhatja meg. Annyival is inkább, mert Biharmegyében épp mostanában hivták össze értekezletre a függetlenségi párt hiveit a közeledő megyei választások ügyében. Egy pohárköszöntő kis dolog magában véve, de azért bomlást vihet a párt egy részébe. És az kétszerte nagyobb baj most, midőn a leghatározottabb összetartásra van szükség Biharban és mindenütt.

Komoly tevékenységet kell kifejtenie a függetlenségi pártnak országszete. És hozzá kell látni a munkához minél előbb, mert a tisztujitások nagyobbára decemberben fognak megtörténni és addig sok a teendő, szemben a szabadelvü párt mindenre kiterjedő figyelmével és hatalmával, melyet mi is segithetünk gyarapitani indolenciánk, közönyösségünk által.

Föl kell hagyni azzal a kimondhatlanul káros, veszedelmes és bünös közönynyel végre-valahára, szervezni kell a függetlenségi pártot minden megyében erőteljesen, hogy szembeszállhassunk a főispánok hatalmával. Nem könnyü a föladat, de jóakarattal, lelkesedéssel és buzgalommal áteshetünk rajta emberül. Tény az, hogy a függetlenségi pártnak soha sem volt könnyebb tért hóditani és győzni, mint most, mikor az elveiért általánosan lelkesednek. A párt elveinek e térhóditását előnyösen ki lehet és ki kell aknázni. A függetlenségi párt vidéki vezérei sohasem tehetnek nagyobb szolgálatot, mint ha ezuttal igazi lelkesedéssel, alkut nem ismerve, fáradtságot nem kimélve, lépnek sikra a megyei választásoknál.

Képviselői körökben már is élénk megbeszélés tárgyát képezi azon kérdés, hogy a horvát ügy milyen formán kerül majd a képviselőház elé. Ha ez ügyben csak interpelláczió, vagy egyes képviselők részéről határozati javaslat benyujtása történnék, ugy az ügyben csak az illető képviselő szólhatna, ami nem felelne meg sem a situácziónak, sem a kérdés jelentőségének. Mindkettő azt igényli, hogy az ügyet az egész ház tárgyalja, ami csak akkor történhetik, ha arról a kormány jelentést tesz, mely a ház tanácskozásainak tárgyát képezné.

—

Trefort miniszter köriratot intézett a középtanodákhoz az antiszemitizmus ügyében. A miniszter, hivatkozva azon

---

TÁRCZA.

Festett világ.

Bécsi korregény. 17

Irta: **Glinski F.**

Tizennegyndik fejezet.

A vámpir.

Lieben a Keiszler Emma szomoru vége után nem mutatkozott sem a szinháznál, hol most ugy sem volt dolga, sem a szőlőfürt vendéglőben. Oly elővigyázat volt ez, mely sok kellemetlenségtől és megaláztatástól mentette meg.

— Hogy ily tragikus véget ér a dolog, arra nem gondoltam, morogja bosszusan a szobájában föl és le futkosó Lieben. No de miután már megtörtént, azon kell lennem, hogy minden eshetőségre biztositandó magamat, pénzmagra tegyek szert . . . Hol is marad Klára? Talán ő is elfordult volna tőlem?

Ekkor egy kocsi robog el az utczán. Lieben az ablakhoz siet. A kocsi megáll a ház előtt és Reisner Klára „kisasszony“ száll ki belőle.

— Ő az, ujjong Lieben, Klára hü maradt hozzám.

Lieben valódi szivélyességgel fogadja Klárát, ami igen jó benyomást tesz rá.

— Féltem, hogy te is kerülni fogsz, suttogja Lieben, kezet csókolva Klárának.

— Ellenem nem vétettél, Alfréd, feleli Klára. A mi dolgaid másokkal vannak, azok pedig nem érdekelnek.

— Sokat beszélnek a dologról? kérdezősködik Lieben. És emlegetik a nevemet is.

— A nagy közönség nem, csupán a beavatottak, feleli Klára. De hiszen tudod, mily hamar elfelejtik az ilyesmit.

— Mit szól Mayer Ferencz? Kérdezi Lieben.

— Oh, öt nem érinti a dolog, feleli Klára. El van ő foglalva a saját ügyeivel és éppen ez hozott ide engem is. Ferencznek mintegy harminczezer forint adóssága van, a hitelezők fizetést követelnek, pörrel, végrehajtással fenyegetődznek.

— Mért nem fordul Ferencz az atyjához? szól közbe Lieben.

— Tett már ilyen kisérleteket, de biz azok balul ütöttek ki. Az öreg Mayer nem ad pénzt semmi áron. Ugy hallottam, ő maga is jelentékeny veszteségeket szenvedett utóbb.

— És te Klára, nagy hasznot húztál a Mayer Ferencz pazarlásaiból?

— Csinos ékszereket ajándékozott. . .

— Ej mit, ezek az ékszerek sokba kerülnek, de keveset érnek. Azt szeretném tudni, kaptál-e Mayer Ferencztől pénzt és mennyit?

— Alig kétezer forintot.

— Nem többet? Nagyon is kiméletes vagy e naplopó iránt. Jövőre másképp kell vele elbánni, különben nem alapithatunk jövőt a külföldön. Valami nagy fogást kell csinálni, ahoz azonban bátorság és erély kell; oly tulajdonságok, mikkel nem látszol birni a kellő mértékben.

— Magyarázd ki magad. Ha érdemes előnyöket biztosit a fogás, majd megpróbálok erélyesebb lenni.

— Rá kell venni az ifju Mayert, hogy atyja nevére váltókat hamisitson. Ha százezer forint értékről ad aláirást, szerezhetnék rá ötvenezer forintot. Azonkivül nekünk is jutna tizezer forint, ami kezdetnek elég szép . . . Ismerek egy uzsorást, aki huszonnégy óra alatt megkötné az üzletet.

— Mi volna tehát a föladatom? kérdi Klára.

— Hamisitásra inditani Ferenczet.

— Majd megkisértem. És pedig azonnal. Kedvező az alkalom. Linka társaságba ment ma és Ferencz egyedül van otthon.

Klára távozni készül. Lieben kezet nyujt neki és ezt suttogja:

— Légy óvatos, Klára! A hamisitásban való részvét is — — bün. Ne adj semmiféle irást és ne végy részt a Ferencz és az uzsorás közti beszélgetésben. Mindig jobb ott sem lenni az ilyesminél.

— Óvatos leszek, Alfréd, nyugtatja meg Klára és hozzáteszi:

— De hü maradsz hozzám, ugy-e, nem hagysz el soha és mellettem keresed boldogságodat? Férj és feleség leszünk?

— Minek e kérdések, minek e kételkedés, Klára? szól Lieben, megcsókolva szép vendégét. Hiven össze fogunk tartani mindenben.

Klára megelégedve siet haza.

Lieben gunyoson mosolyog, amint Reisner Klára mögött becsukódik az ajtó és aztán ezeket monologizálja:

— Javithatlanok ezek az asszonyok. Elvesztik az eszüket, mihelyt a szivük forog kérdésben. Pedig hisz' ez a Klára csak ismerhetne már! . . . Lassan, édeském. . . A pénz, melyet összeszerzesz, alig hogy nekem elég lesz, nem hogy kettőnknek. . . . Aki nagy utat akar tenni, annak pénzre van szüsége és nem szabad, hogy asszonyt is vegyen a nyakára. Már pedig én messzire, Amerikába szándékozom, hogy ott uj életet kezdjek.

*

Reisner Klára a legnagyobb fölindulásban találja Ferenczet. Éppen kevéssel azelőtt kiméletlenül sürgették a fizetést némely hitelezői.

Klára tervet készitett, miként fogja befonni Ferenczet és a szerint járt el.

— Édes jó Ferenczem, kezdi résztvevőleg, kellemetlenségeid voltak megint, ugy-e? . . . Ha csak segithetnék rajtad! Fájdalom, nem tehetem. A pénzzel, mit tőled kaptam, adósságokat fizettem ki. De az ékszert, melyet ajándékoztál, szivesen rendelkezésedre bocsátom.

— Köszönöm, mondá Ferencz elutasitólag, izgatottan járva föl és le a szobában. Mit használna az a néhány száz forint. Nekem több, mint harminczezer forintra volna szükségem. Az a szerencsétlenség, hogy minden tartozásom egyszerre járt le. Hitelezőim semmikép sem akarnak várakozni s én pedig nem vagyok képes pénzt szerezni sehol. Minden forrás kiapadt, ugy tetszik. Még atyám sem segithet rajtam, pillanatnyilag ő is pénzzavarban van.

— Oh Ferencz, hiszen az atyád milliomos! vág közbe Klára.

— Hogy nagy veszteségei után is az-e még, valóban nem tudom, mondá Ferencz. Semmi esetre sem tehet folyóvá részemre pár nap alatt harminczezer forintot, kevesebbel pedig nincs rajtam segitve.

— Talán mégis van mód rajtad segiteni, szól Klára.

— Én nem tudok módot, feleli az ifju Mayer. Mindent megkisérlettem, de sikertelenül. A hitelezőim beperelnek, elárvereztetik a butoromat, kocsimat, lovaimat és pár hét mulva egy ágyam se lesz többé az atyám palotájában. Lásd, Klára, fájdalmas megmondanom, de a viszonyok hatalma el fog választani bennünket. Egy bukott ember feleségének nincs szüksége társalkodónőre.

Rövid szünet következik. Klára sirva fakad. Hiszen szinésznő volt; megtanulta a komédiázást.

sajnos tényre, hogy a középtanodák egyes tanárai, a fővárosban és vidéken, nyilvános helyeken is oly nyilatkozatokat tettek, melyek az izr. vallásu lakosok ellen izgatottságot kelthetnének, fölhivja a tanárokat, hogy mind a tantermekben, mind egyéb helyeken, tartózkodjanak minden oly kifejezéstől, mely a mai izgatott időkben az emlitett irányban bármily megjegyzésre alkalmat adhatna. E min. körirat fölolvastatott a tanári értekezleteken s a legtöbb tanodában helyeslőleg tudomásul vétetett.

—

A delegácziók elé terjesztendő javaslatok s velük a közös költségvetés fölötti tanácskozások — mint a Nemzet közli — Bécsben a legsimábban és minden fönnakadás nélkül folytak le, ugy, hogy vasárnap az eredmények már az ő felsége elnöklete alatt tartott minisztertanácsban tudomásul vétethettek. — Ezen tanácskozásokat nyomban fogják követni mások, melyeknek fontossága nem csekélyebb. Értjük gróf Kálnoky tanácskozásait a romániai miniszterelnökkel. Bratiano már vasárnap reggel visszaérkezett Bécsbe, és kétségkivül a közös minisztertanács okozta, ha a tárgyalások vele csak hétfőn vétettek föl.

—

A jövő országgyülési időszak munkarendje ügyében a félhivatalos Bud. Korr. a következőket jelent: A lapok egy közös forrás után nagyon kimeritően elmondják, mely törvényjavaslatokat fog a kormány jövő ülésszakban az országgyülés elé terjeszteni. Mindaz, ami e tudósitásban uj, nem igaz. A szeszadóról szóló törvényjavaslat nincs ugyan még végleg megállapitva, de előreláthatólag megállapitható lesz az osztrák pénzügyminiszterrel. — A dohány-egyedáruság kezelésének uj szabályozásáról éppenséggel nincs szó. — A munkácsbeszkidi vasutvonal utirányi fölvételei még koránt sincsenek befejezve. — Az ipartörvény módositása a kereskedelmi miniszterium hivatott közegeinek beható tanulmányozása tárgyát képezi ugyan, de ezek még nem jutottak annyira, hogy egy javaslat elkészithető volna. — A telekkönyvek átalakitása kétségtelenül törvényileg is el fog rendeltetni, ha az uj kataszter a két évet igénybe vevő fölszólamlások elintézése után véglegesen meg lesz állapitva. — A Tisza és annak mellékfolyói szabályozásáról vagy pedig a közlekedésügyi miniszterium ujjászerszervezéséről törvényjavaslatokat nem fognak előterjeszteni. Az sem áll, hogy az országgyülés a szabad Dunán történő gőzhajózás szabályozásáról tárgyalásokat fog folytatni. Mert nem is szólva arról, hogy arrondirozásokra egyelőre nem is gondolnak, a Vaskapu és a gönyői Duna-ág szabályozásáról szóló javaslatok még messze távolban vannak. — A közlött lajstromban nincsenek fölemlitve a jövő évi költségvetésről szóló törvényjavaslat, igazságügyi előterjesztések, amelyek pedig a képviselőházat fogják foglalkoztatni.

—

A szerbiai választások. A Pirocsanácz kormány a skupcsinát törvény szerint összefogja hivni és a keleti vasut kiépitése iránti javaslatot be fogja nyujtani. A skupcsina rendkivüli ülésszaka csak e czélra hivatott össze és csak ennek a nemzetközi ügynek a tisztázása után térnek át a belső ügyekre.

A választások végleges eredménye a következő: kormánypárti 34, radikálisok 61, Risztics párt 11, párton kivüli 8, az egyesült ellenzék tehát 72 szavazattal bir. A kormánynak, a feléje hajló párton kivülieken kivül, a 44 királyi képviselővel 78 szavazata van, a vele szavazó pártonkivüliekkel 88 és igy a többség biztos.

Türr tábornok levele.

Türr tábornok a következő nyilt levelet bocsátotta közre:

Horvátországi barátjaimhoz!

Midőn az 1867. év őszén haza kerültem, első kötelességem egyikének tartám, hogy Horvátországba is elmenjek és ottani barátjaimmal a horvát viszonyokat megbeszélvén, minden tőlem kitelhetőt elkövessek, hogy Magyarország és Horvátország között a kiegyezés kölcsönös egyetértés utján létre jöjjön.

Bizonyára többen emlékeznek még önök közül akkori értekezéseinkre, valamint az önök által szóval és azután irásban formulázott nemzeti óhajokra, melyek teljesitésének esetére önök a kiegyezést teljes biztossággal kilátásba helyezhetni vélték.

Irásba foglalt kivánságaikat részletező levél kiséretében Mogyoródy ezredes barátom által Andrássy Gyula gróf akkori miniszterelnökhöz küldtem, ki épp arra készült, hogy király ő felségét Párisba kisérje s ki a küldött irat vétele után fölkérte Mogyoródyt, hogy utazzék azzal rögtön Pestre Deák Ferenczhez, hogy a dolgot ez utóbbival behatóan megbeszéljék.

Deák Ferencz, mint önök is tudják, csaknem minden kivánságukba beleegyezett s igy a két országgyülés által választott regnikoláris küldöttségek még 1868. elején összeültek Pesten, hol a kiegyezés hosszabb munka után csakugyan létrejött. Jankovics Gyula gróf, ki a horvát regnikoláris küldöttségben az ellenzék vezére volt, akkor a munka bevégzése után szivélyes levélben köszönte meg fáradozásaimat; — én pedig szivből örültem annak, hogy a két testvérnép, mely évszázadokon át együtt harczolt és szenvedett, buját és örömét megosztotta egymással, a szerencsétlen viszály után ismét Szt.-István koronájának védelme alatt egyesült.

Azóta nem egyszer utaztam be Horvátországot és mindig hangoztattam, hogy nagy hiba az Horvátország és Magyarország részéről egyaránt, hogy minden országot beutazunk, tanulmányozunk és ismerünk, csak éppen egymás országát nem, s ha akad is köztünk valaki, aki ismeri, az bizonyára a régi gárdához tartozik, hanem az ifju nemzedék, az nem törődik ezzel, ami annál sajnosabb, mert csak a „kész alkotást“ látja, s azt hiszi, hogy „minden“ igy volt mindig, sőt még jobban is. Fájdalom, csak azt tudjuk becsülni és méltányolni, amit terhes fáradsággal, kemény küzdelemmel magunk vivunk ki. Ami pedig a nyelveket illeti, már évekkel ezelőtt mondtam Zágrábban egy lakoma alkalmával, hogy angolul, francziául és olaszul mindnyájan tudunk egy kissé, a német nyelvet is tudjuk mindnyájan, hanem ha a horvát ember magyarul, vagy a magyar ember horvátul tanul, az már crimen laesae nationis!

Sajnos, hogy nagyon hamar volt igazam! Mert honnan származik a mostani viszály minden szomoru következményeivel együtt? A közös czimertáblák magyar-horvát föliratából (melynek oka az, hogy a törvény nem elég világos és szabatos), legalább igy mondják, a valódi okot azonban én a fönt emlitett „egymást nem ismerés“-ben keresem. Mert nem alkalmaztattak-e már régibb idő óta hasonló föliratokkal ellátott czimertáblák Horvátország különböző helyein? Miért nem kerestek mindjárt a legelső esetben törvényes uton orvoslást? Ily módon a törvény valódi értelmére bizonyára ráakadtak volna. Mert azt, hogy Magyarország a kiegyezési törvény és Horvátország méltóságát megsérteni nem akarja: bizonyitják a horvát zászlók, melyek az országgyülés ülésezései alatt az országházról lengenek; bizonyitja a horvátok azon joga, hogy a magyar országgyülésen horvát nyelven beszélhetnek; bizonyitja az egész magyar nemzeti jellem, melynek fő alapvonása a törvényes talajon való tántorithatlan megmaradásban fekszik.

Ami engem illet, ugy ki kell jelentenem, hogy én a két nyelvü föliratot Horvátországban nem tartom szükségesnek, miután a fölirat a czimertáblákon arra való, hogy azt az ottani lakosság megérthesse — ha csak a törvény aziránt másképp nem intézkedik. Igen jól emlékszem még arra, hogy Lombardiában és Velenczében, midőn még osztrák uralom alatt állottak, a czimerek fölirata csakis olasz volt, épen igy az alkotmányos Piemontban, — melynek czimertáblái, midőn még Savoya hozzátartozott — Savoyában franczia föliratokat viseltek, mig Piemontban olasz nyelvüek voltak.

Szükséges tehát, hogy a törvény ez irányban minden kétértelmüséget kizárólag szövegeztessék, nehogy ily csekélységek külön érdekeket hajhászók által crimen laesae nationisként nagyitva állittassanak elő. Mert, hogy a czimer-kérdés még a czimerek erőszakos eltávolitása után is egyáltalán csekélységnek tekintetett, kitünik abból is, hogy Horvátországnak volt bánja, Pejachevich gróf a király elnöklete alatt megtartott miniszteri tanácsban lemondása daczára, magára vállalta a czimerek visszahelyezését. A bán ezt a legtisztább szándékból vállalta el, de tulbecsülte egyuttal személyes befolyását is, mert oly bánnak, ki lemondott, hatalma fogyófélben van; joggal vagy mesterségesen fölizgatott népet azon szép szavakkal lecsillapitani akarni, annyi volna, mint a szélvész által fölkorbácsolt hullámoknak gyenge szóval csendet parancsolni. És ezért kötelessége nálatok és ugy nálunk is minden egyes jó hazafinak mindenképen odahatni, hogy az országban az egymás ellen való izgatottság lábra ne kapjon, annál kevésbé, hogy gyökeret is verjen. Oktassuk és világositsuk föl a népet és ne hagyjuk izgatók által, kik csak a zavarosban halászni kivánnak, félrevezetni; tanitsuk meg pedig a népet nevezetesen arra, hogy a szabadság sarkköve a rend.

Végül pedig tartsuk mindnyájan szem előtt ama világra szóló bölcs szavait, ki azt mondá: „Az első lépés a mérsékletre annak beismerése, hogy szenvedélyesek vagyunk.“ Ha innen és tulnan ezt beismerjük; ugy a kérdés meg van oldva. Szives üdvözlettel

Budapest, 1883. szept. 21.

Türr István s. k.

A király-látogatás.

Szeged, szept. 25.

A népünnepély.

A király fogadására alakult bizottság ma a felsővárosi kaszinóban ülést tartott. Megállapittattak az ünnepélyek polgári részének módozatai. Ezek a megállapitott terv szerint hétfőn, tehát az ünnepély második napján fognak tartatni Uj-Szegeden. A lovas és gyalog polgári őrség gyakorlatai javában folynak. A halászünnepély a vigadó mögötti két tisztáson fog lefolyni, és a halászsátrak mögött lesz fölállitva a diszőrség, melyet ő felsége meg fog szemlélni. A polgárleányok, kik a bevonulásnál csak rendes polgári ruhában fognak megjelenni, a városház előtti téren lesznek fölállitva, és falragaszok utján is föl fognak szólittatni minél tömegesebb részvételre. Este a vigadó nagy termében népmulatság lesz, melyen a halászok, a diszőrség tagjai és a polgári leányok ő felsége előtt be fogják mutatni a magyar körtánczot.

*

Ma délután 4 órakor rendkivüli tanácsülés tartatott, amelynek egyedüli tárgyát a diszitések, világitás és tüzijáték előállitásának mikénti eszközlése iránt tett javaslat tüzetes megbirálása képezte.

A diszitési és világitási bizottság által beterjesztett javaslatokat, miket nagyjában már lapunkban ismertettünk, a tanácsülés egész terjedelmében, minden módositás nélkül elfogadta.

A bizottság ez irányban szerkesztett tervszerü javaslatait, amik most már mint a tanács által is elfogadott határozmányok érvényre emelkedtek, lapunkban legközelebb egész részletességgel ismertetni fogjuk.

*

A szegedi ügyvédi kamara tegnap látogatott gyülést tartott a királyfogadtatás ügyében Polczner Jenő elnöklete alatt és elhatározta, hogy az ő felsége fogadtatására készülő ünnepélyekben testületileg részt vesz. Az ügyvédi kamarának tekintélyes, mintegy 20—30 tagból álló küldöttsége fog tisztelegni a király előtt. E küldöttség tagjai mind diszmagyar-ruhában fognak megjelenni.

*

A vendégek.

Arad- és Pest-megyék. Pestmegyéhez hivatalosan „értesités“-nek nevezett barátságos meghivást intézett a hatóság, hogy venne részt Szeged ujjáépitésének a király-lágotással egybekötött ünnepén. Pestmegye azt izeni, hogy nem jön, mert ha hódolni akar a királynak, otthon is van erre alkalma elég.

Pestmegye fölötte jellemző magatartásával szemben nagyon érdekes Aradmegyének egy a hatósághoz ma érkezett átirata a szegedi ünnepélyre vonatkozólag.

Aradmegye még „értesitést“ sem kapott s most ujjáépült váárosunk iránti rokonszenvének mégis azzal adja fényes tanujelét, hogy meleghangu átiratban jelzi, miszerint a megye Szeged ünnepén jelen akar lenni és magát tisztelgő küldöttség által képviselteti.

A hatóság természetesen sietni fog Aradmegyét értesiteni, hogy nagyon, de nagyon szivesen látott vendége lesz városunknak.

*

Az irók és művészek társasága részéről Dolinay Gyula titkár válaszolt a hatóság meghivására, jelezvén, hogy a társaságot a király-látogatás alkalmával Feleky Miklós, Siposs Antal, Simonffy Kálmán és dr. Molnár Antal fogják képviselni.

*

Az országos vörös-kereszt egylet is képviselve lesz az ünnepélyen. A központi irodából jött a hatósághoz értesités, mely jelzi, hogy az egylet 7—8 tagból álló küldöttsége jő Szegedre a király-látogatás alkalmával.

*

A nagyváradi püspökséget mint a székhely püspöke, Lipovniczky István a várossal tudatja, dr. Nogáll János segédpüspök fogja a király-látogatás ünnepélyén képviselni.

*

Arad város is bejelentette immár tisztelgő küldöttségének névsorát. A küldöttséget Tabajdy Károly főispán vezeti s tagjai: Salacz Gyula polgármester, Darányi János tiszti főorvos, Varjassy József ügyvéd, Petrovics Tivadar szerb lelkész esperes, Grünwald Ferencz kereskedelmi és iparkamarai elnök és Éliás Ármin törvh. biz. tag.

*

Bács-Bodrog vármegye meleg hangu átiratban tudatja hatóságunkkal, hogy a király-látogatás alkalmával

---

Kis idő mulva azonban ismét megszólal halkan:

— Hallottam nemrég egy üzérről, aki nagy összegekkel rendelkezik. Az kölcsönözne ötvenezer forintot is, ha atyád jótállana érted.

— Hova gondolsz, Klára? jegyzi meg Ferencz. Atyám rendkivüli bizalomnak örvendő nagykereskedő, kinek hitele odavan, mihelyt uzsorástól venne kölcsön pénzt.

— Képzelheted, folytatta Klára, hogy a pénzüzletekhez keveset értek, de annyit hallottam, hogy az aláirások valódiságát csak akkor vizsgálják, ha lejáratkor ki nem fizetik a váltót.

— Hogy az atyám aláirását — — hamisitsam! kiáltja Ferencz megütközve.

— A fiu, az örökös nem hamisit aláirást, veti ellen Klára, csak előleget vesz az örökségre.

— Ha kitudódnék, atyám kérlelhetlen volna.

— Gondoskodnod kellene a pénz visszafizetéséről, véli Klára.

— Honnét vegyem ezt a rengeteg összeget? kérdi Ferencz. Az olyan uzsorások, kik efféle föltételek mellett adnak kölcsönt, nagyon drágák szoktak lenni.

— Ehhez én nem értek, szól Klára szárazon. Bocsáss meg, ha ajánlatommal fölizgattalak, de azt hittem, hogy kivánatos rád nézve a pillanatnyi zavarok elháritása. Időt nyerve, mindent nyertünk. Három-négy év alatt sok minden megváltozhatik. Föltehető, hogy atyád ismét jó üzleteket csinál és rendelkezni fog készpénzzel. Aztán részletekben is vissza lehetne talán fizetni a kölcsönt... Én csak a kegyetlen jelenre gondoltam, a jövőt te jobban látod.

(Folyt. köv.)

küldöttségileg képviselteti magát. Sándor Béla a megye főispánja vezetendi a tisztelgő küldöttséget, melynek tagjai: Schmausz Endre alispán, báró Rédl Béla nagybirtokos, Szemző Gyula orsz. képviselő, Latinovics Ernő nagybirtokos, Cseh Ervin nagybirtokos, Bezerédy Béla birtokos, Czirfusz Ferencz kir. tanácsos, Szulik Ferencz prépost, Mészáros Ignácz prépost, Széchenyi Jenő kanonok, Eigel József róm. kath. lelkész, Gligorievits Péter szerb lelkész, Szabó Péter evang. lelkész, Schneeberger János ág. hitv. lelkész, Mihályi János megyei főügyész, dr. Rátai József megyei főorvos, dr. Vojnics István megyei aljegyző, Gombos Gábor Zenta város polgármestere, Mikosevits József Zenta város tiszti ügyésze, Szekfü György Zenta főjegyzője, Merényi Árpád és Kalmár Antal Zenta város árvaszéki ülnökei, Matkovics Lajos szolgabiró, Gombos Béla szolgabiró, Császár Péter szolgabiró, Freund Ferencz nagykereskedő, Áman József nagykereskedő, Vissy Károly kir. közjegyző és Csupor Gyula ügyvéd.

*

Temesmegye hétfői közgyülésén a királynak Szegeden leendő üdvözlésére bizottság választatott, mely a következő tagokból áll: Ormós Zsigmond főispán, Rácz Athanáz alispán, Ambrózy Béla b., Ambrózy Gyula b., Baics Miklós b., Dobó Miklós, Gáll József, Görgey Gyula, Jakabffy Pál, Maly István, Marx Antal, Ürményi Pál és Zsifkovics Kornél.

Ujdonságok.

— Szeptember 25. —

Előfizetési fölhivás

a

SZEGEDI NAPLÓ

1883-ik évi

negyedik évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidékre postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

— **Gróf Zichy Jenő** ma délelőtt városunkban időzött. A budapesti országos kiállitás ügyében körutra indult gróf az éjjel érkezett ide s a délelőtti órákban értekezett a helyi kiállitási bizottság vezetőivel. Tisztelgett a kir. biztosnál s látogatást tett a polgármesternél. A népszerü gróf, ki városunknak diszpolgára, igéreteket tett arra nézve, hogy a királylátogatás alkalmával Szegedre jő és részt vesz az ünnepélyességekben.

— **A hetes-bizottság** mai napon tartott — ez évi harminczhetedik — ülésében 12 fél részére 24.250 frt kamatozó és 9 fél részére 7450 frt kamatmentes kölcsönt szavazott meg az állami kölcsönalapból. Legközelebbi ülés okt. hó 2-án tartatik.

— **A katonai tisztikar** tiszteletére Szeged városa által rendezett bankett tegnap este az Európa-szálló éttermében igen szépen sikerült. Az első felköszöntöt a hatóság képviseletében jelen volt Veszelinovits Bazil helyettes polgármester mondotta. A város nevében szivélyesen üdvözölte az otthonába érkezett derék ezredet. Ezután Thyer ezredes, a 46-ik gyalogezred parancsnoka emelt szót magyarul. Kiejtése kissé idegenes volt ugyan, de nagyban ellensulyozta ezt beszédének szép kitételekbe burkolt emelkedett szellemével. — Az ezredparancsnok szép beszédét hatalmasan megéljenezték. A bankett körülbelül 110—120 teritékü volt s a polgárság köréből is szép számmal vettek benne részt, képviselve voltak továbbá a csendőrségi és honvédségi tisztikarok is. A társas vacsora késő éjjelig tartott.

— **Veszélyes pincze-tüz** volt az éjjel a hid-utczai Holczer-féle házban. Tizenegy óra tájban volt az idő, midőn a tüzet észrevették. A pincze ablakain kitóduló fojtó füst jelzé a veszedelmet, melynek hire egyszerre talpra riasztotta nemcsak a házbelieket, hanem a közeli nyilvános helyek vendégeit is. A pinczeajtót nem volt tanácsos fölnyitni, nehogy a tüz tápot nyerjen. A vasrácsos ablakokon keresztül öntötték be tehát a vizet, mig a tüzoltók megérkeztek, kiknek segélyével aztán csakhamar elfojtották a tüzet. Amint a vizsgálatból kiderült, a tüz gondatlanság következtében keletkezett. A házban lakók közül valamelyik család részéről délután egy üst-katlant vittek le a pinczébe, melyben még égő parázs volt. A katlanhoz közel szalma s faanyagok feküdtek, ezeknek elég volt egy szikra is, hogy tüz támadjon.

— **Az első dér.** Ma virradóra, az idei őszön először, jókora dér volt. Ezt egyébiránt tegnap már előre sejteni lehetett, mert az időjárás gyorsan egész hüvüsre vált. Gazdáinktól ugy értesültünk, hogy a közelgő tél ezen előhirnöke nem igen ártott semminek, mindössze is a gyengébb paprikacsöveket csipdelte meg egy kissé.

— **A réti malmok.** A Kistelek határában levő réti száraz és szélmalmok összeirását a város alkamarási hivatala befejezte. Tizenhét száraz- és 9 szélmalom müködik a kisteleki határban, melyek a városnak 270 frt 90 kr. évi jövedelmet hajtanak.

— **Rablás a réten.** Egy veszedelmes gonosztevőt kisért tegnap Szegedre a kisteleki rendőrség. Kisteleken fogták el Czvetlik Jóskát, aki a minap világos nappal megrabolta Mészáros Sándor öreg gazdát. Czvetlik és Mészáros együtt szántották a rókusi feketeföldeken Batki József helybeli gazda düllőjét. Munkaközben egyszerre odafordul Czvetlik Mészároshoz és kéri: adná neki kölcsön a bicskáját, hogy azzal egy kis darab kenyeret szeljen magának. Az öreg Mészáros nem sejtette a legény gonosz szándékát, kivette a bicskáját és átadta neki. Majd folytatni akarta munkáját, midőn Czvetlik a nyitott késsel kezében hirtelen megtámadta s torkon ragadva igy fenyegette: „Láttam, hogy pénzed van, add elő, különben meghalsz.“ Az öreg nem állt ellen, mert látta, hogy a gonosztevővel szemben tehetetlen. Szépen kivette kendőjét, melynek sarkában egy ötös és két darab egyforintos volt bekötve és átadta a rablónak, aki ezután egy szó nélkül fölszedte sátorfáját és Kisteleknek vette utját. Alig várta az öreg Mészáros, hogy a rabló kiérjen a határból, besietett a városba és jelentést tett az esetről. A kisteleki rendőrség értesitetvén, Czvetliket egy ottani korcsmában elfogta. A rablónak ingén, felöltőjén vérfoltok voltak, de sőt a zsebében megtalált bicska pengéje is piros volt a vértől. A rendőrség a vérfoltokat valamely ujabb büntett nyomainak vélvén, ezirányban is kiterjesztette a vizsgálatot. A legény azt vallja, hogy az uton, midőn Kisteleknek haladt, négy ember támadta meg s az ezekkel folytatott küzdelemben lett véres az inge s bicskája. A kisteleki rendőrség már puhatolja, mi igaz ebben a vallomásban. A megrablott öreg Mészáros visszaemlékezik arra is, hogy Czvetlik egyizben azt az ajánlatot tette neki, hogy lopják meg közösen a gazdájukat. Azért táplált iránta haragot, mert nem állott az ajánlatára. A rablás előtt egy rókusrészi korcsmában voltak együtt, itt látta meg Czvetlik a pénzét, amit elrabolt tőle. A veszedelmes gonosztevőt átadják a törvényszéknek.

— **Kinevezés.** Vári János számgyakornokot a pénzügyminiszterium a helybeli állami jószágigazgatósághoz 3-ad osztályu számtisztté nevezte ki.

— **Sikkasztó könyvvezető.** M. H. helybeli fakereskedő ma reggel nagyobb sikkasztásról tett jelentést Bérczy kapitánynál. Egy üzletében alkalmazva volt idevaló fiatal ember élt vissza rutul bizalmával. A napokban ugyanis hasztalan várt reá az üzletben s majd midőn kerestetni kezdte, arról értesült, hogy megszökött a városból. A könyvvezető eltünése alapos gyanura adott okot, s midőn az üzleti könyveket megvizsgálták kiderült, hogy a szökevény mintegy 600 forintot sikkasztott olyformán, hogy követeléseket hajtott be, melyeket leirt ugyan, de el nem számolt velök. A megkárositott czég a sikkasztó nyomozását kérelmezi, mi több irányban menesztett nyomozó-sürgönyök szétküldésével meg is indittatott.

— **Az állandó szinház zenekara** szerdán este a „Nemzeti szálloda“ sörcsarnokában zene-estélyt rendez. Ez alkalommal először lesz alkalmunk a szinházi zenekart hallani. Fölhivjuk rá a zenekedvelő közönség figyelmét.

— **A Rosenberg-féle zálog-üzlet** tulajdonosai a lejárt zálogtárgyak folyó hó 19-én történt elárverezése alkalmából befolyt vételárfölöslegek czimén 28 frt 71 krt helyeztek el a városi letétpénztárban. A zálogkölcsön összegénél s annak kamatjainál magasabb áron elkelt zálogtárgyakról szóló jegyek tulajdonosai a reájuk eső vételár-fölösleget a nevezett pénztárnál legközelebb fölvehetik.

Különfélék.

— **Kitiltott lapok.** A Bukarestben megjelenő „Ciulinul“ és a Baltimoreban megjelenő „Der Deutsche Correspondent“ czimü lapoktól a póstai szállitási jog a magyar korona országainak egész területére nézve megvonatván, a közmunka- és közlekedésügyi miniszterium az összes póstahivatalokat utasitotta, hogy az emlitett lapokra sem előfizetéseket el ne fogadjanak, sem azok továbbitását és kézbesitését ne eszközöljék.

— **Robbanás.** Londonból sürgönyzik szept. 24-ről: Ma délelőtt Woolvichban nagy robbanás történt, mely a várost és környékét több mértföldnyi távolságban nagy rémületbe ejtette. A robbanás d. e. tiz órakor kezdődött, az arzenálban, hol a bomba-töltő laboratoriumban egy 60 fontos bomba véletlenül elsült. Az arzenálból vastag füstoszlop emelkedett föl. Egyik bomba a másik után pattant szét s csakhamar lángokban állott az épület. Woolwich és Plumstead városok lakosságát rémület fogta el, mert a bombák robbanása — számukat már tudni sem lehetett — háromnegyed órán át folyvást tartott, s a robbanások 2—5 mértföldnyi területen életveszélylyel fenyegettek mindenkit, a lakosság a pinczékbe menekült, mint valami ostrom alkalmával. A városban sok ház megsérült, sőt néhány teljesen el is pusztult. — Az arzenálban 8000 munkás foglalkozott, kik közül néhány bátor férfi — a rendkivüli veszély daczára is, az égő épülethez rohant és igyekeztek fecskendőkkel oltani a tüzet. A bátrak azonban csakhamar visszavonulni kényszerültek, mert belátták, hogy csak életüket veszélyeztetik, de segiteni nem segithetnek. Szerencsére a laboratoriumok mind el vannak egymástól különitve és a veszély pillanatában a munkások legnagyobb része elmenekülhetett. Két óra multával végre eloltották a tüzet. A leégett mühelyben két munkás összeégett holttestét találták. Eddig még nem lehetett megállapitani, hány embert öltek meg a szétpattanó bombák.

— **Magyar orvos öngyilkossága külföldön.** A „Pungolo“-ban olvassuk, hogy pár nap előtt szomoru eset történt Salernoban. A Vittoria szállóban lakott egy Polhaskis Leo nevü magyarországi orvos. Szeptember 20-án este kifizette számláját s miután megrendelte másnap reggeli kávéját, szobájába zárkozott. Amint a pinczér másnap reggel be akart menni szobájába, azt zárva találta. Benézett a kulcslyukon, s látta, hogy a kulcs nincs benne. Gyanut táplálván, egy rejtekajtón behatolt a szobába, hol a fiatal embert ágyában halva találta. Bal kezében tartott egy revolvert, jobbja pedig lecsüngött az ágyról; szája és homloka megaludt vérrel volt boritva. Az asztalon a következő irónnal irt végrendeletet találtak: „Végrendelet. 20 frank a vendéglősnek, 1 frank a pinczérnek, 1 frank a szobaleánynak, 1 frank a hordárnak; a megmaradt 50 lira, továbbá a ruhák, fehérnemü és óra (60 frank értékben) a szegények közt szétosztandók. Doktor Polheskis Leo m. p. Animus meus sanus est.“ — Egyéb iratot nem találtak nála s igy öngyilkosságának oka rejtély marad.

— **Poéta és királynő.** Viktoria angol királynő a legnagyobb angol költőnek, Tennyson Alfrédnak évi kegydijat ád, de azért tartozik a költő ellátni az udvart mindenféle alkalmi költeménynyel. Igy aztán a nagy költőnek sokszor igen furcsa parancsokat adnak ki, pl. nemrég azt a megbizást kapta, hogy John Brownról, Viktória királynő komornyikjáról hősköltményt irjon. Gladstone miniszterelnökről is kell ily költeményt irnia. Tennyson most az angol kormányelnököt kisérte utazásában s informácziókat kért tőle a róla irandó mühöz. De fölhasználta egyszersmind az alkalmat s fölkérte, eszközölné ki, hogy fölmentessék a komornyik-hymnus megirása alól. Ezáltal azonban valószinüleg el fogja veszíteni az angol királynő kegyét, mert ez ép az ily kicsiségekben roppant nyakas. Igy minden erőlködés daczára nem sikerült eltörülni azt a komikus szokást, hogy Albert herczeg minden születésnapján italáldozatot mutassanak be az elhunyt királyi herczeg emlékére emelt obeliszk előtt.

— **Tébolyodott gyermekgyilkos.** Biache Saint-Waast franczia községben rettentő eset történt a mult héten. Lakott a faluban egy Mogneyné nevü asszony, aki tavaly megőrült és tébolyában elvágta tizenötnapos kis csecsemője torkát. Bevitték a boldogtalant az őrültek házába, honnan azonban a napokban kieresztették, mert az orvosok azt mondták, hogy már teljesen kigyógyult. Hazaérve első dolga az volt kimenni a burgonyaföldre, magával vivén három kis leányát, akik közül a legidősebb tiz éves volt, a legkisebb pedig negyedfél. A mezőn egyszerre egy munkás magában látja futni az asszonyt, akinek a ruhájáról csurgott a viz. „Jöjjön, kiáltá a munkásnak, beleestem a vizbe.“ „Hát menjen haza és váltson ruhát“, mondá a munkás. „Igen, de a kicsinyeim azok bennmaradtak a vizben“, szólt az asszony a mocsár felé mutatva. A munkás rosszat sejtett s a mocsárhoz szaladt. A három kis leány ott feküdt az iszapban meghalva. Az asszony saját kezével fojtotta a vizbe, még pedig mivel a viz igen sekély, le kellett nyomni fejöket egész a fenékig. A gyilkos anyát visszavitték az őrültek házába, honnan az orvosok hiányos észlelése révén szabadult ki.

Nyilttér.

Ma, szerdán

a szinházi zenekar

MÜLLER KÁROLY vezetése alatt

hangversenyt

tart

a „Nemzeti szállodá“-ban.

Belépti dij 30 kr. Kezdete ½8-kor.

Ma szerdán a

„Feketesas“ szálloda

diszes étermében

halestély lesz.

Onodi zenekara játszik.

Ma szerdán a

GRUBER-vendéglőben

halász által főzött

halpaprikás

lesz és

Batla és Gilagó zenekara játszik.

Tisztelettel

Gruber Gusztáv.

Felelős szerkesztő ENYEDI LUKÁCS.

A

hétválasztó vendéglőben

egy jó karban levő

HINTÓ

jutányos áron

eladó.

Értekezhetni ugyanott.

660—3—3

Egy

gépész,

ki már mint gépész

hosszabb ideig működött gőzmalomban vagy gyárban,

ÁLLANDÓ ALKALMAZÁST

talál

a mokrini gőzmalomban.

Bővebb fölvilágositással szolgálnak

Tóth Ferencz és társai,

Mokrin, Torontál megye.

Téli alma, birsalma és körte eladás.

Alulirott gyümölcsészetéből

különféle faju

legnemesebb

alma és körte

nagy és kis mennyiségben megrendelhető.

Az alma **száza** bepakolva és vasutra föladva vagy Szegedre szállitva **3 frt 25 kr.**, a körtéé **4 frt 25 kr.**

663—6—1

KÉRY JÁNOS.

HIZÓ ÜRÜK ELADÁSA.

Őrgróf Pallavicini Sándor mindszent-algyői hitbizományi uradalma **ujmajori gazdaságában** (vasut állomás Kistelek)

312 drb hizó ürü

folyó évi szeptember 30-án reggeli 9 órakor nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett **eladatni fog.**

648—3—3

AZ URADALMI FELÜGYELŐSÉG.

1133/1883. ügyszám. 670—2—2

Árverési hirdetmény.

Alólirott kir. közjegyző helyettes ezennel közhirré teszi, hogy Weisz Miksa Hód-Mező-Vásárhelyi lakos által a „Szeged Csongrádi Takarékpénztár“ helybeli közraktárában 303, 312, 313, 314 közraktári számok alatt 8000 frt erejéig elzálogositott, mintegy 1600 métermázsa kukoricza **folyó évi szeptember hó 26-án délutáni 3 órakor** a szegedi alsó tiszaparton levő közraktárban készpénz fizetés mellett jelenlétemben elárvereztetni fog. Miről a venni szándékozók ezuton értesittetnek.

Szegeden, 1883. szept. hó 24-én.

Padrah Sándor,
közjegyző helyettes.

UJ HANGSZER ÜZLET.

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmét a jelenkor igényeinek megfelelőleg ujonan berendezett

zenehangszer-raktáramra

fölhivni.

Raktáron tartok mindennemü uj, valamint már használt **hegedüket** tanulók számára, ugyszintén uj és használt német mester hegedüket, **csellokat, contrabasszokat, cziterákat, gitárokat és tamburákat,** nemkülönben a legfinomabb és legtartósabb olasz és német **bélhurokat** és legkitünőbb **vonókat.**

Különösen figyelmeztetem a n. é. közönséget, hogy üzletemben mindennemü

HANGSZER JAVITÁSOK

a legrövidebb idő alatt a legolcsóbb árak mellett gyökeresen, müértőleg eszközöltetnek.

A n. é. közönség b. pártfogását s megbizásait kéri

kiváló tisztelettel

Braun János,

zenehangszer készitő

Szegeden, Horváth Mihály-utcza 7. sz. Rieger-ház

Régi hegedük becseréltetnek, esetleg megvétetnek.

649—3—3

ANDEL J.-féle

uj felfedezett

tengertuli por

460—10—7 pusztit

poloskát, bolhát, svábot, molyt, orosz bogárt, legyet, hangyát, pinczebogarat, madármolyt, egyátalában mindennemü rovart, majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal olyformán, hogy a létező rovarköltésből még csak nyoma sem marad annak.

Valódi minőségben és olcsó áron kaphatók:

Prága, ANDEL J.-féle gyógyfükereskedésben 13. „a fekete kutyához“ Huss-utcza 13.

SZEGEDEN: Haroz János Kovács Albert, Barcsai Károly és Bauer Jánns gyógyszertárában.

TAJTPIPAMETSZŐ ÜZLET.

Dohányzók figyelmébe.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, miszerint **Ő felsége a király látogatása alkalmára** többféle **emlék-tárgyakat** készitettem és pedig **Ő felsége a király,** valamint **Ő excel. Tisza Lajos arczképével, az uj városházával és az uj szinház látképével**

szivarszipkákat és pipákat.

Különösen ajánlom gazdag választéku legfinomabb **tajtékpipáimat, szivarszipkákat tajték- és borostyánból,** ugyszintén elvállalok pipákra és szivarszipkákra **monogrammok** és **czimerek vésését** müvészies kivitellel.

Nemkülönben pipák tisztitását és minden e szakmába vágó javitást jutányos áron és a legrövidebb idő alatt teljesitek. Szivott pipák mindig nagy választékban vannak.

Kiváló tisztelettel

SCHWARCZ FÜLÖP,

tajtpipametsző.

659—*—2

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan utánvét mellett eszközöltetnek.

Dohányzók figyelmébe.

Szegeden, Kárász-utcza Madár-féle ház.

A most bekövetkezett őszi idényre minden urhölgynek nélkülözhetetlen

A DIVATLAP!

Könyvkereskedésünkben előfizethető az október—deczemberi évnegyedre és tovább:

Magyar Bazár	2 frt 50 kr.	Frauenzeitung, kiskiadás	1 frt 50 kr.
Budapesti Bazár	2 frt 50 kr.	Frauenzeitung, nagykiadás	2 frt 55 kr.
Hölgyek lapja	2 frt 50 kr.	Modenwelt	— frt 75 kr.
Berlini Bazár	1 frt 50 kr.	Bécsi Férfidivatlap, szabók számára	2 frt 25 kr.

Azonkivül előfizethetni nálunk minden egyéb franczia és német divatlapokra, tudományos és szépirodalmi folyóiratokra stb. eredeti áron és

házhoz hordva.

VIDÉKI előfizetőinknek a lapokat bérmentve küldjük; a fenti árakhoz évnegyedenkint azonban 30 kr. felülfizetendő. Előfizetéseket legkönnyebben postai utalványon eszközölhetők.

!!!Rendkivüli kedvezmények!!! A **nálunk** előfizetett összes divatlapokhoz ezentul a lapokhoz tartozókon kivül **rendkivüli ingyen mellékleteket adunk,** u. m. jelmez-(costüm)-képeket, mindennemü kézimunka mintákat, nevezetesen a közkedveltségü Canevász-himzéshez szolgáló mintalapokat stbit.

A helybeli és vidéki nagyontisztelt urhölgyközönség szives előfizetéseit kérve, maradunk kiváló tisztelettel

ENDRÉNYI L. és TÁRSA, könyv- és zenemükereskedése **SZEGEDEN.**

Szegeden, 1883. nyomatott Endrényi Lajos és társa könyvnyomdájában.